

fen angivet at være 1 pCt., altsaa imellem 3 og 4000 Rd.; men denne Differentis er heller ikke fuldt saa stor, thi disse 400,000 Rd. indbringe jo ogsaa en Rente for Kongeriget; dersom de give mere Rente i Monarchiets Kasse; altsaa, Differentisen er ikke fuldt saa stor, som der er bleven sagt, nemlig 4000 Rd. om Aaret; den er noget mindre, og altsaa er det finantielle Tab fra den Side ikke betydeligt. Nu kommer Inddragningen efterhaanden til Reservecfondet, og for disse Midler, som efterhaanden inddrages til Reservecfond, kan jo de Maader anvendes, som af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgtreds (M. Hage) ere angivne, for at skaffe en forhøiet Rente. Men der er en vigtig Sag endnu, og det er, at vi igjennem den Form, som disse Midler have faaet som Reservecfond, have faaet Raadighed over dem til fuld Disposition, uden at nogen Anden dermed har at bestille, og det er ogsaa en ganske væsentlig Sag. Vi kunne altsaa sige, fra den Stund, at disse Midler ere inddragne i dette saakaldte Reservecfond, saa ligge de til den fuldeste, frieste og simpleste Raadighed, til Anvendelse i enhver Retning og Skikkelse for Kongerigets Lovgivningsmagt; der er ingen Nødvendighed for, at de skulle vedblive at være Reservecfond; det er blot en Forøgelse af vor Beholdning, og den er gjort uomtvistelig.

Nu er der et Punkt tilbage, som ogsaa har sin særlige Betydning, da der er et Afstemningspunkt derom. Dette Afstemningspunkt gaaer løs paa, om man skal give denne Lov en fireaarig eller en kortere Varighed. Ministeren har udtalt, at han har været mere tilbøielig til at give denne Lov den samme Udstrækning som enhver anden Lov, altsaa paa ubestemt Tid. Jeg, for mit Vedkommende, maa tilstaae, at jeg anseer det, der er vundet ved denne Lov, for noget saa afgjørende Vigtigt, at jeg vilde have mindre Frygt for at lade den vedvare, indtil Lovgivningen kan forandre den, end ved netop at begrænde den til 4 Aar. Jeg troer forøvrigt ikke, at der vilde være nogen væsentlig Fare ved, at begrænde den til en kortere Tid af den meget simple Grund, at jeg holder mig overbevist om, at fra Rigs-

dagens Side vilde man, naar man engang havde gjort dette Skridt for et Aar, blive ved og til en vis Grad blive nødt til at gjøre det Aar for Aar, og skulde der indtræde Omstændigheder, som gjorde, at det ikke vilde være nødvendigt, saa vil jo det, at Ministeren kun har erholdt en Bemyndigelse i denne Henseende, sætte ham istand til at tage andre Forholdsregler; thi han er ogsaa bemyndiget til at handle anderledes; han er ikke affaaeret deraf; en anden Fremfærd er ham ikke forbudt, fordi han er bemyndiget til at gjøre det, som Loven bestemmer. Men det maa man vel lægge Mærke til, at Omstændighedernes Magt er overordentlig stor, og der er ikke nogen Sandsynlighed for, at Omstændighederne skulde blive saadanne, at vi jo maatte gaae ind paa den samme Lov, naar den igjen blev os budt; men Omstændighederne kunne ogsaa blive saadanne, at den samme Lov ikke blev os budt, saa at vi ikke kunde faae den igjen, og paa Grund deraf troer jeg, at vi hellere maae give den en noget længere Udstrækning end en kortere. Naar man saa siger mig, ja, men efter de 4 Aars Forløb staae vi jo ikke anderledes, end vi staae nu, saa siger jeg, Vanen er ogsaa en Magt i Verden, og 4 Aars Vane i Forhold af denne Natur er ikke nogen ringe Magt; under de 4 Aar have vi, det er jeg overbevist om, thi det ligger i den menneskelige Natur, stabt i den Mand, til hvem vi have givet denne Myndighed, en virkelig Forsvarer for Kongerigets finantielle Interesser, og det vil være ham magtpaaliggende ikke at blive drevet ud af en Stilling, som han vil føle er gavnlig, saavel for det Hele, som for Kongeriget. Ministeren har paakaldt, jeg troer han sagde, vor tænkende Patriotisme. Vor tænkende Patriotisme er, efter min Overtydning, i dette Dieblik at haandhave Monarchiets Stilling, men kun som et Monarchi, bestaaende af selvstændige Landsdele, og vi gjøre et stort Skridt til Landsdelenes Selvstændighed, idet vi gaae ind paa denne Lov, — og idet vi gjøre dette Skridt, styrke vi, efter min Overbeviisning, et Monarchie, som vil nærmest blive angrebet, om det forøvrigt bliver angrebet, derved, at man beslyder det for at tænke for